

bestaaet, eller ogsaa at stemme mod hele Loven. Det Forslag af Udvalget, som allerede har vundet det ærede Landstings Bifald, sætter jeg fra det Synspunkt megen Pris paa, og jeg fandt det fuldkommen besøiet, at man sætter et længere Måremaal her end i Sagen om de kjøbenhavnske Bagergaarde; men jeg sætter fuld saamegen Pris paa det Forslag, Udvalget har gjort til § 2, idet jeg som meldt erkjender, at Tidsfristen vilde være illusorisk, dersom man ikke antog dette Forslag. Jeg skal paa nærværende Standpunkt af Sagen ikke berøre et tredje Spørgsmaal, som vedkommer en senere Paragraph; det er nemlig den Udførelse af Skatteforholdet, som vistnok burde finde Sted paa et eller andet af de Stadier, hvorom der vil blive Tale ved Udværelsen af Skatteforholdet, som ligeledes er et meget vægtigt Moment, naar man paa en nogenlunde billig Maade skal gennemføre Tanken for denne Lov.

Formanden: Den ærede Landstingsmand for 10de Kreds (Schytte) har Ordet.

Schytte: Jeg frasalder for nærværende Tid Ordet.

Taug: Jeg tillod mig igaar ved Discussionen over § 14 at omtale, at jeg ventede et Andragende fra Ringkjøbing Amts nordre Deel, fra Møllerne der, ligesom ogsaa nogle Erklæring fra 4 Herreders Sogneforstandere; jeg har idag modtaget dem, og, da der i disse findes nogle Forslag til en Omredaction af § 2, saa turde det maaskee være mig tilladt at henvise til dem, idet jeg skal oplæse Noget af dette Andragende.

Formanden: En sliq Dplæsning af den ærede Rigsdagsmand maa rigtignok være betinget af, at den er meget kort.

Taug: Ja, meget kort det er den. Det Andragende gaaer hovedsagelig ud paa at slutte sig til den fra Møllerne i Sjælland i Ringsted under 30te November f. A. til Rigsdagen indgivne Indstilling, men der tilføies da . . .

Formanden: Jeg turde maaskee spørge den ærede Landstingsmand, om det angaaer det Affnit, som nu er under Forhandling?

Taug: Ja, det angaaer § 2. Der tilføies, som sagt, at man ønsker, at § 2 faaer

den Tilføining, „at det indrømmes Enhver i Dyereensstemmelse med Udkastets § 2 at formale til eget Huusbrug og Næring, dog med den Indskrænkning, at Salg til Indlandet af Meel og Brød efter Formaling paa sliqe Møller skal være forbudt under brøsteme Møllers Erklæggelse, og hiin Nets Fortabelse, samt at det aldeles forbydes Flere i Forening at oprette sliqe Møller eller nogen Anden end de egentlig privilegerede Møller at formale for Andre, hvad enten dette skeer mod noget Besæderlag eller gratis“. Ved en saadan Tilføining troer jeg, at § 2 vil gjøre den Nytte, som Møllerne egentlig forlange, og tillige at Friheden vil være givet den almene Mand til at male til Huusbrug og Næring paa bedste Maade. Iøvrigt vil jeg bede om at maatte overlevere disse Papirer og Erklæring til det Udvalg, som er nedsat i Sagen. — Til Slutning maa det være mig tilladt at tilføie, hvad jeg ikke kunde komme til igaar, at, naar den ærede Ordfører har fremhævet, at jeg skulde have nævnt Bygningsafgiften, og han i saa Henseende har imødegaaet mine Bemærkninger, da har jeg ikke gjort det; men jeg har, ligesom den ærede 5te Landstingsmand for 1ste Kreds (Orsted), talt om Bankhæftelsen.

Lüttichau: Jeg ønskede blot at rette et Spørgsmaal til den ærede Ordfører for Udvalget, et Spørgsmaal, som allerede er blevet berørt idag af den ærede Landstingsmand for Kjøbenhavn (Blekingberg). Der staaer nemlig i Udvalgets Betænkning anført, at den deri nævnte Formand for Møllerforeningen her i Sjælland paa 700 Mølleres Begne har afgivet den Erklæring, at han i alt Væsentligt er enig med de Endringsforslag, Udvalget har foreslaaet til Lovforslaget. Jeg ønskede nu at vide, om den nævnte Formand, forinden han afgav denne Erklæring, har confereret med de omtalte 700 Møllere, og af dem har erholdt Bemyndigelse til at afgive denne Erklæring, eller om det alene er sin individuelle Anskuelse, han har udtalt.

Ordføveren: Ja, jeg kan virkelig ikke indlade mig paa at besvare den ærede Taler, hvorvidt den Bemyndigelse strækker sig, som den omtalte Formand for denne Møllerforening har. Jeg veed ikke, med hvilke Møllere han